

stændig Rede for, at en Udbyttebeskatning bør træde istedet for Rarrumsbeskatningen. Men skal Afgødsagen ind paa hele denne Undersøgelse, forekommer det mig, at Undersøgelsen faar omtrent det samme Omfang, som om der i Virkeligheden i dette Øieblik forelaa Forslag til en Produktbeskatningslov. Det glæder mig at kunne ganske slutte mig til en Udtalelse af det ærede Medlem, og det var den, at den Slags Love kun kan eller bør forelægges af Regjeringen. Jeg slutter mig fuldstændig til denne Udtalelse af det ærede Medlem; men jeg ser rigtignok ikke, at det ærede Medlem altid selv har været i Overensstemmelse med det Princip, han her vilde gjøre gjældende. Jeg tager ikke fejl i, at det ærede Medlem flere Gange har været med til at benytte det private Initiativ til Lovgivningsarbejder, der ere ligesaa vanskelige at overskue som det, hvorefter der her er Tale, og af en ligesaa gennemgribende Betydning. Jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han har betegnet tidligere Forandringer i vor Lødbog og i vor indirekte Beskatning i det Hele og, som jeg antager, ogsaa Forslag, der ere fremgaaede fra Regjeringen, uden at være blevene til Lov, som ubetydelige med Hensyn til Tab i Indtægt og Nedsættelserne for betydningsløse, kun har udtalt en ganske privat Anskuelse. Det vilde i Virkeligheden være noget nedtrykkende, om saadanne Forandringer, som have været forlangte af dette Thing, og som dette Thing har stemt for med et overveiende Stemmetal, skulde fortiene den Karakter, det ærede Medlem har givet dem, at være ubetydelige, ligesom jeg heller ikke tror, at man med Føie kunde sige, at de Offre, de have kostet Statskassen, have været ganske betydningsløse i Kvantiteten. Hvad et af disse ubetydelige Lovforslag angaar, det om Ophævelsen af den indenrigste Stubsafgift, staar det for mig, som om det var et Beløb af over 150,000 Kr., det dreier sig om. Men selv om det kun var Halvdelen, nogle og halvsjærdstindstøve Tusinde Kroner — jeg nævner netop det Halve, fordi jeg endnu i min Erindring ofte sammenblander Daler og Kroner — forekommer det mig, at Offret slet ikke er saa lille. Jeg veed heller ikke, om det ærede Medlem vil karakterisere det som et ganske betydningsløst Offer af Statskassen, naar der nemlig i et her i Thinget behandlet Lovforslag, der selvølgelig kun er forelagt med Finansministerens Samtykke, er foreslaaet en Nedgang i de indirekte Afgifter paa, om jeg ikke huller fejl, 3—400,000 Kr. Jeg figter herved naturligvis til Forslaget om Nedsættelsen af Retsgebyrerne, navnlig Thinglæsningsafgifterne. Jeg veed ikke, om det er saadanne Tal, det ærede Medlem mener, ere ganske betydningsløse, om det er de Reformer, der gennemføres for denne Pris, det ærede Medlem tror at kunne betegne som ganske ubetydelige. Spørgt har jo i Hovedsagen det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at mit Standpunkt er det, at man

ikke bør opgive væsentlige af de nuværende Statsindtægter, saa længe man ikke har eller kan have et klarere Blik paa, hvad Statens absolutte Fornødenheder ere, hvad Statsudgiften angaar. Forsaavidt har det ærede Medlem fuldstændig Ret; det er mit Standpunkt, det har været mit Standpunkt, og det vil vedblive at være mit Standpunkt, saalænge jeg staar paa denne Plads. Endnu skal jeg dog kun tillade mig at gjøre en beskeiden Indvending mod, at der for mig har foreligget Udtalelser om, at dette Thing vilde gaa ind paa en Forhøielse af Brændevinsafgiften til 10 Ore pr. Pot. At Folkethinget engang har villet gaa ind derpaa, ja, det veed jeg naturligvis meget godt; men der er et stort Spring derfra og til, at der nu skulde være et Flertal i dette Thing derfor, og det er dog det, som det kommer an paa. Ivertimod staar det for mig saaledes, at, om der ikke har været nogen direkte Udtalelse fra det ærede Thing om, at man ikke vilde gaa ind paa nogenformelt Forhøielse i Brændevinsafgiften, har der indirekte foreligget Vidnesbyrd nok om, at man overhovedet ikke var findet til at foretage en Reform paa de indirekte Skatters Omraade, naar den ikke medførte betydelige Nedsættelser uden Kompensation. Og hvad ganske specielt en eventuel Forhøielse af Brændevinsafgiften angaar, tror jeg dog, at naar dette Thing med et Flertal, der grændse til Enstemmighed, ialtsald med overveiende Flertal, har forlangt Reformer, som vilde koste Statskassen 7—800,000 Kr., og naar jeg da har udtalt, at Dækning derfor vilde kunne opnaas, dersom man kun gik til Produktbeskatning af Brændevin med 10 Ore pr. Pot, men der desuagtet ikke er fremkommet nogen Antydning af Villighed, da har jeg været berettiget til at drage den Slutning, at dette Thing ialtsald ikke for Eiden deler det ærede Medlems Formening om, at der er fuld Villighed tilstede til at gaa ind paa en saadan Reform.

Formanden (Kr. abbe): Det ærede Medlem fra Holbæk Amt 3die Valgtreds (Tauber) har begjæret Ordet for tredje Gang. Under Forsættning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) fremkom med en Tanke, som jo ligger meget nær fra den Side, hvortil han hører, nemlig at vi kunde forhøie Brændevinsafgiften uden videre og dermed undgaa Nedsættelsen af Afgiftsgodtgjørelsen. Det Samme kunde opnaas ved at forhøie Brændevinsafgiften fra 2 Kr. til 2½ Kr. pr. Lo. Rarrum. Det er fuldstændigt rigtigt; det samme Resultat aldeles nøiagtigt som foreslaaet i Lovforslaget vilde opnaas derved. Men det Motiv, det ærede Medlem anførte derfor, kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde. Hans Hensigt dermed er jo, eller